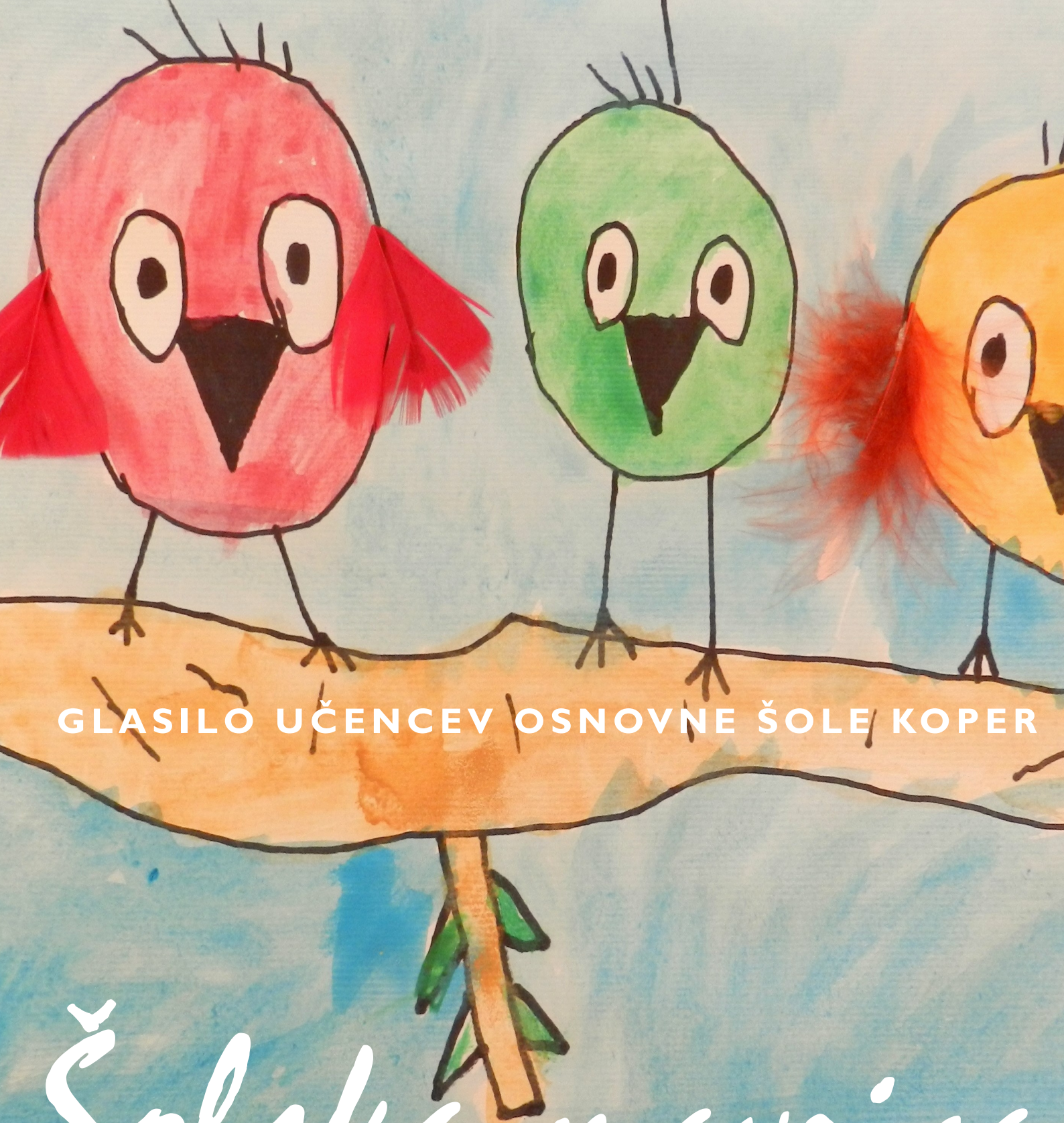

GLASILO UČENCEV OSNOVNE ŠOLE KOPER

Šolska mavrica

2. ŠTEVILKA, MAREC 2016

V TEJ ŠTEVILKI PREBERITE

Zgodilo se je ...	str. 3
Valentinovo	str. 4
Zgodbe v sliki in besedi	str. 6
Ustvarjamo	str. 8
Narava se prebuja	str. 9
Materinski dan	str. 10
Intervju: Niti Krota Bagari	str. 11
Kukalo v šolsko zgodovino	str. 12
Lahkih nog naokrog: Nova Zelandija	str. 14
Potovanje v babilonsko vas	str. 15
Intervju: Janez Zabukovec	str. 16
Ideje za branje	str. 17
Literarne navihanke	str. 18
Otroški parlament	str. 20
Pogled v veselje	str. 21
Zanimivosti	str. 22
Razvedrilo	str. 23

UVODNIK

Spomladi je narava še posebej radodarna z dežjem in s soncem. Je letni čas, v katerem lahko velikokrat uživamo ob pogledu na čudovito mavrico, ki nas s svojimi pisanimi barvami zavije v svet novih doživetij in spoznanj. Prav tako kot naša *Šolska mavrica* ...

Ta nas bo tokrat popeljala na krilih prvih ptic od materinskega dneva preko literarnih navihank pa vse tja do veselja. No, valentinova pisemca smo si sicer že izmenjali, dekletom in gospem stisnili roke ali namenili objem za dan žena ... A pomladni meseci ponujajo še mnogo več — v tokratnji številki se bomo spomnili dneva, posvečenega našim mamam, raziskali svet dragocenih špargljev in regrata ter se podali na popotovanje po Novi Zelandiji. Med drugim bomo poklepetali tudi s pomočnico ravnatelja šole, izjemnim jadralcem Janezom ter pokukali v svet otroškega parlamenta.

Uredniški odbor vam želi prijetno branje in še prijetnejšo pomlad. Prepričana sem, da se vsi veselimo toplih sončnih žarkov, pisanega in dišečega cvetja, ptičjega žrvgolenja in seveda vseh dobrot, ki jih ponuja pomladna narava.

Zato — izkoristite naravo! Skačite, igrajte se, skrivajte, sadite rožice ... in pomagajte sosedu pri obiranju prvih češenj :)

(Maja Muženič, 9. b)

Osnovna šola Koper
Cesta Zore Perello Godina 1
6000 Koper

Naklada: 1100 izvodov
Tisk: Prijatelj & Prijatelj, d. o. o.
Oblikovanje: Maja Perinovič, prof.
Avtor naslovne slike: Stash Marušič, 1. a

Uredniški odbor:

Luka Andrijašič, Jani Bangiev, Matic Blagonič,
Črtomir Grlj, Maja Muženič, Tadej Šenekar

Mentorica: Maja Perinovič, prof.

Šolsko leto 2015/16

Številka: 2

ZGODILO SE JE ...

OBISK STAREJŠIH OBČANOV

V okviru projekta *Praznična iskrica* je 35 otrok pod vodstvom Mirjane Hršum, Nevije Muženič in Nine Luša v prazničnem decembru obiskalo Dom upokojencev Markovec, Dom upokojencev Olmo in Center za starejše občane na Bonifiki. Učenci so pripravili kulturni program s pevskimi, plesnimi, z glasbenimi in gledališkimi točkami ter z njimi polepšali praznične dni starejšim občanom.

(Nina Luša, prof.)

EVROPSKI DAN ŠTEVILKE 112

11. februar je evropski dan številke 112. Z Rdečega križa Koper sta nas, skupaj s predstavnikom centra za obveščanje, obiskala bolničarja Elena in

Tomaž. Predstavili so nam pomen številke 112, kdaj jo pokličemo in kaj moramo povedati. Pokazali so nam tudi, kako oživljamo nezavestno osebo. Naučila sem se, da ko je odrasli nezavesten in ne diha, z obema rokama potiskamo na srce, otroku z eno, dojenčku pa z dvema prstoma, ko ga oživljamo. Naučila sem se tudi, kako se uporablja defibrilator. Ta učna ura mi je pomenila veliko in zdaj tudi vem, kako se odzvati na klic v sili.

(Sofija Težak, 4. b)

PRAZNIČNI KONCERT PEVSKIH ZBOROV OŠ KOPER

V petek, 8. 1. 2016, je na OŠ Koper potekal slavnostni koncert vseh treh zborov OŠ Koper, in sicer OPZ Sončki pod vodstvom Lare Žorž, OPZ pod vodstvom Ingrid Poropat in MPZ (mladinski pevski zbor) pod vodstvom Maje Cilenšek. V pravljичnem vzdušju, prepletenim s petjem, instrumentalnimi deli in recitacijami, so obeležili 10. obletnico OŠ Koper in vsem gledalcem zaželeli lepe želje ob vstopu v novo koledarsko leto 2016.

(Nina Luša, prof.)

DOBRODELNI BOŽIČNO-NOVOLETNI BAZAR

8. 12. 2015 smo v avli šole tudi letos organizirali tradicionalni dobrodelni bazar. Z izdelki, ki so jih s pomočjo učiteljic izdelali učenci 1.-5. razreda, smo v solidarnostni sklad naše šole namenili rekordnih 1058,43 evra. Hvala vsem!

(Manica Cink, prof., in Branka Cizelj, prof.)

USPEH ROBOSONČKOV

RoboSončki OŠ Koper so se v soboto, 5. marca 2016, udeležili finalnega odprtega državnega prvenstva First Lego League, ki je potekalo v Radljah ob Dravi na Koroškem. Med

dvajsetimi finalisti sta bili tudi dve najboljši ekipi iz Srbije, kar je samemu tekmovanju dalo mednarodni značaj. RoboSončki so se najbolje izkazali v Tekmi robotov,

kjer so prepričljivo dosegli 1. mesto z dvema najboljšima rezultatom dneva - 846 točk, ki šteje tudi med najboljše evropske dosežke. V skupnem seštevku tekme robotov, raziskovalnega projekta, vrednot in tehničnega intervjuja so RoboSončki OŠ Koper dosegli 3. mesto in ponovno, že tretjič zapored, pridobili naziv Prvaki FLL.

(Mentorica RoboSončkov Alenka Malej)

OBISK PRETORSKE PALAČE IN OBČINSKEGA SVETA

V okviru pouka DKE so učenci 8. razredov obiskali pretorsko palačo in prostore občinskega sveta, kjer jih je prijazno sprejela ga. Maria Luiza Sponza. Učenci so tako spoznali zgodovino in pomen pretorske palače, osnovne podatke o Mestni občini Koper in njeni organizaciji, županovo pisarno za obiske, za konec pa sedli na sedeže občinskih svetnikov v dvorani občinskega sveta.

(MP, prof.)

DOBRI, STARI DEDEK MRAZ

V prazničnem prednovoletnem vzdušju so učenci nižjih razredov nestrno pričakovali prav posebno doživetje – obisk Dedka Mraza. Da bi bilo presenečenje še večje, smo jim učiteljice pripravile in zaigrale gledališko igro o »Dobrem Snežaku« s sporočilom, da je lepo podariti in obdariti najbližje z drobno pozornostjo in lepo mislijo. Dedek Mraz pa nas je razveselil s sladkimi dobrotami.

(Elianor Tišler Makuc, prof.)

VALENTINOV

Srčki, rdeča in roza barva, Kupid, voščilnice, sladkarije, darila in vrtnice ... Le kdo pri vsem naštetem ne pomisli na valentinovo? Eden najbolj razširjenih in priljubljenih praznikov po svetu, ki se praznuje 14. februarja, velja predvsem za dan zaljubljenцев, romantike in ljubezni, pa tudi spoštovanja in prijateljstva.

Korenine praznovanja segajo daleč v zgodovino. Praznik se imenuje po enem izmed treh mučnikov, imenovanih sv. Valentin. Najbolj znana je legenda o mučeniku, ki je bil zaprt zaradi krščanstva, medtem pa je slepi zapornikovi hčeri pisal ljubezenska pisma, zaradi katerih se ji je povrnil vid. Čeprav so že stari Rimljani praznovali festival plodnosti Lupercalia, na katerem je mladenič izžrebal ime dekleta, s katerim sta bila eno leto par, pa valentinovo dobi pravi ljubezenski pomen v srednjem veku. V ljubezenski loteriji so dekleta in fantje žrebali listke z imeni, ki so jim razkrili njihove »Valentine«. Imena so nato teden dni nosili pritrjena na rokave oblačil, iz česar po nekaterih pripovedih izhaja angleški zraz »to wear your heart on your sleeve«, kar pomeni, da se čustev ne skriva.

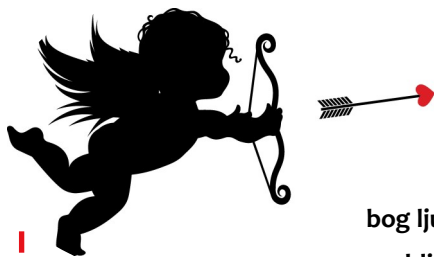
Danes praznujejo valentinovo povsod po svetu in v številnih državah ga obeležijo z zanimivimi, ponekod tudi nenavadnimi običaji. Na Tajskem tako potekajo poroke, pri katerih ženin in nevesta ležeta v krsto, saj pari verjamejo, da bo ravno krsta pregnala vso nesrečo, prinesla pa veliko ljubezni in sreče. Na Kitajskem prirejajo tekmovanje v poljubljanju. Na Japonskem, v Južni Koreji, pa tudi ponekod v Avstraliji je valentinovo dan, ko ženske podarjajo cvetje in sladkarije. Predvsem za delavke v pisarnah je obdarovanje postalo obveznost in od njih se pričakuje, da obdarujejo tudi vse moške sodelavce, vrsta podarjene čokolade pa pove, kakšna čustva ima ženska do moškega. V Južni Koreji na »črni dan«, ki poteka 14. aprila, samski, ki na valentinovo ali »beli dan« niso prejeli nobenega darila, skupaj jedo »jajangmyun«, rezance po kitajsko v črni omaki. Na Danskem in Norveškem povečini moški pošiljajo

»gaekkebrev« oziroma kratke pesmice. Ker se jih pošilja anonimno, ženske ne vedo, kdo jih je poslal in morajo to ugotoviti. Če ima ženska prav, si je za veliko noč zaslužila v dar jajce, če pa ne ugotovi, mora jajce njemu podariti sama. V Franciji gredo na t. i. »dan loterije ljubezni« moški in ženske v hišo, ki si stojijo nasproti, in skozi okno kličejo eden drugega. Klicanje traja tako dolgo, dokler vsi ne najdejo para. Ženske, ki niso našle para, so se kasneje dobile pri kresu, v ogenj pa so metale slike in predmete moških, ki so jih zavrnil. Med tem obredom so preklinjale in skušale uročiti nasprotni spol. Ker so se včasih nekatere ženske preveč razvnele, je francoska vlada sčasoma prepovedala celotno tradicijo.

Kako pa je z valentinovim pri nas? V slovenski kulturni dediščini je valentinovo znano kot dan, ko se začne prebujati narava. Od tod tudi pregovor, da »ima sv. Valentin ključke od korenin«, zato se po starem kmečkem koledarju na ta dan začne prvo delo v vinogradih in na vrtovih. Kot dan zaljubljenцев se valentinovo praznuje šele v sodobnem času. Tako pojmovanje praznika je prišlo k nam z Nizozemskega. Med Slovenci naj bi bilo praznovanje valentinovega najbolj priljubljeno prav pri Primorcih, medtem ko v nekaterih krajih Prlekije pred valentinovim spečejo pecivo iz sladkega kruha. Pogačice, kot jim rečejo, položijo v grmovje ali na zunanje okenske police. Otroci jih gredo zjutraj pobirat v prepričanju, da so ostanki ptičje gostije.

Tako pri nas kot po svetu ima valentinovo ena skupno značilnost – to je dan, posvečen izkazovanju ljubezni. Pa naj bo to s skromnimi darili, ljubezenskimi pismi, romantičnimi večerjami ... Najpomembnejše je, da dan preživimo z nekom, ki ga imamo radi in mu to tudi povemo.

(Lea Stamatović, 8. d)

Kupid – starorimski bog ljubezni. V mitologiji je uporabljal svojo puščico, da je zadel srca ljudi, in tako so ljudje, ki so se zaljubili, začeli govoriti, da jih je zadela kupidova puščica.

Srčni piškoti

POTREBUJEMO

piškotno testo
lesene palčke (primerne tudi tiste za ražnjiče)
modelček v obliki srca
marmelado
vilice

Naredimo poljubno testo za krhke piškote, ga razvaljamo in oblikujemo srca. Eno stran namažemo z marmelado, na konico srca položimo leseno palčko in prekrijemo z drugim srcem. Nato srce ob robovih zapremo še s konicami vilic. Pečemo v pečici, kot narekuje recept.

Piškote ohladimo in jih poljubno okrasimo z barvami in pisali za živila.

IDEJA ZA DARILO

Obesek za ključke, ki ga sešijemo sami iz starih krp.

GREGORJEVO

Čeprav je verjetno kot praznik zaljubljenecv danes bolj znano valentinovo, pa imamo tudi Slovenci svojo različico - gregorjevo. Naše babice so za 12. marec govorile, da se takrat ptički ženijo.

Ko je veljal še stari julijanski koledar, je Gregor, znan kot prinašalec luči, godoval prav na prvi spomladanski dan, ko je navadno že toplo. Ta svetnik je bil v resnici Gregor Veliki, po katerem je gregorjevo tudi dobilo ime. Rojen je bil okoli 540 v Rimu in je veljal za idealnega papeža in cerkvenega učitelja. Vpeljal je nov koledar, ki ga uporabljamo še danes in se po njem imenuje gregorijanski. S to spremembo koledarja pa se je gregorjevo premaknilo nazaj, zato ga zdaj praznujemo 12. marca, in ne na prvi koledarski spomladanski dan.

Z gregorjevim je povezanih več tradicionalnih verovanj - eden od teh tako pravi, da bo prva ptica, ki jo mlado dekle na ta dan vidi, naznanila, kakšen bo njen mož. Druga šega pa pravi, da sv. Gregor prinaša luč in na ta dan "luč v vodo vrže" - po ljudskem izročilu se do gregorjevega dan toliko podaljša, da so lahko (predvsem železarski) delavci, ki so do tedaj delali ob svetlobi petrolejk, luč "vrgli v vodo". Gregorjevo ali slovensko valentinovo, kot ga tudi imenujejo, pa ponekod praznujejo še danes. Še posebno dobro je tradicija spuščanja gregorčkov po rekah in potokih ohranjena na Gorenjskem, v krajih z dolgotrajno obrtniško tradicij - na primer v Tržiču (čevljarstvo), Kropi (kovaštvo, žebjarstvo) in Železnikih (železarstvo).

Na predvečer praznika so obrtniki nekoč po zraku vihteli bakle iz starih, v smoli namočenih metel, v starih peharjih pa so zažigali s smolo polite oblace in jih spuščali po vodi, češ naj voda odnese neprijetno delo pri slabi luči. Danes po vodi spuščajo umetelno izdelane hišice, v katere postavijo svečke, ali pa t. i. cambohe, košare, napolnjene z žagovino in osvetljene z lučjo.

ŠOLSKÉ ZGODBE V SLIKI ...

ŠOLA V NARAVI: TOLMIN

V deblu tulipanovca.

V tolminskih koritih na Hudičnem mostu.

Spoznavanje nenavadnih živali.
Ruševine nekdanjega gradu na Kozlovem robu.

Na sotočju Soče in Tolminke.

(7. d)

PRAVI MALI ŠOLARJI

Od prvega šolskega dne pa do danes smo se naučili veliko novih stvari. Pri pouku se na zabaven način učimo črk, števil in življenjskih spretnosti nasploh. Poglejte, kako lepo, zabavno in poučno se imamo v 1. d razredu.

CHAIN REACTION

Izdelava rastlinjaka.

Poročanje o temi delavnice.

Predstavitve skupnega dela.

Natančna izdelava rastlinjaka.

Preizkušanje vetrnih turbin.

Natančno zarisovanje.

Grafična predstavitev rezultatov.

Merjenje temperature.

(9. razred)

... E IN PAROLE

IL CASTELLO E LA CATTEDRALE DI SAN GIUSTO

San Giusto fu un martire cristiano e visse a Trieste sotto gli imperatori Diocleziano e Massimiliano nel III e IV secolo dopo Cristo. Fu arrestato nell'anno 303 durante la persecuzione di Diocleziano, perché rifiutò a rinnegare la propria fede. Così fu condannato a morte e i soldati gli legarono mani e piedi con una fune collegata a dei pesi di piombo e lo gettarono in mare. Durante la notte un fedele ebbe una visione in cui Giusto lo invitava ad andare sulla spiaggia. Il fedele chiamò altri fedeli e insieme trovarono il corpo di Giusto che fu miracolosamente trasportato dalla corrente sulla spiaggia. Quindi la Chiesa dichiarò Giusto un santo. Il castello e la cattedrale di San Giusto a Trieste presero il nome da lui.

La costruzione del castello di San Giusto cominciò nel 1468 e finì nel 1630. Nel 1469, dopo la "distruzione di Trieste", quando l'esercito austriaco assalì la città di Trieste, Federico III degli Asburgo, che dominò la città, ordinò agli abitanti di costruire a proprie spese una fortezza per i vincitori. Questo diventò il centro del castello di San Giusto. La fortezza non fu bella o artistica. Fu soltanto una fortezza militare. Nei primi anni del XVI secolo, quando la città passò sotto il dominio dei Veneziani, la prima costruzione venne prolungata e l'edificio cominciò ad assomigliare a un castello. Dopo il ritorno dell'Impero i lavori continuarono molto lentamente fino al 1630. Nel 1930 le Autorità italiane individuarono l'opportunità turistica del sito e la fortezza fu restaurata e divenne il Castello di San Giusto. Oggi il castello è un museo. Si può vedere il ponte levatoio, Michez e Jachez – automi batti-ore, le mura, l'armeria del castello ecc. Al castello si svolgono tante manifestazioni culturali e di spettacolo.

La basilica cattedrale di San Giusto è il principale edificio religioso cattolico di Trieste. Si trova sul colle di San Giusto. La cattedrale nacque dall'unione di due chiese preesistenti - la chiesa di Santa Maria e quella di San Giusto, entrambe risalenti al XI secolo, che vennero inglobate sotto uno stesso tetto da Rodolfo Pedrazzani da Robecco tra gli anni 1302 e 1320. Nel 1337 il campanile dell'ex chiesa di Santa Maria venne rivestito con uno spesso muro per poter sostenere il nuovo edificio. I lavori al campanile si conclusero nel 1343, ma quelli alla chiesa si protrassero fino alla fine del secolo. Il campanile nel 1422 venne colpito da un fulmine e venne ridotto all'altezza attuale. Nel novembre del 1899 papa Leone XIII elevò la cattedrale alla dignità di basilica minore.

(Matic Blagonič, 9. b)

TRANVIA DI OPICINA

La tranvia di Opicina, detto tram de Opicina in dialetto triestino, è una delle attrazioni turistiche della città di Trieste con una linea tranviaria panoramica. Ha anche una caratteristica unica d'Europa, ed è quella di possedere un tratto di circa 800 metri in forte pendenza. La Trenovia venne progettata alla fine del 19° secolo per collegare rapidamente il centro abitato di Opicina alla città di Trieste. La concessione per la costruzione della trenovia fu emanata il 28 ottobre 1901 e dopo di che fu progettata dall'ingegnere Geiringer. Oggi il Tram de Opicina è il più vecchio d'Europa. Certe persone dicono, che il Tram de Opicina è nato disgraziato, perché ha sbattuto contro una casa.

(Marco Sponza, 9. c)

**Zgodbe so nastale
na izletu
devetošolcev v
Trst
4. 12. 2015.**

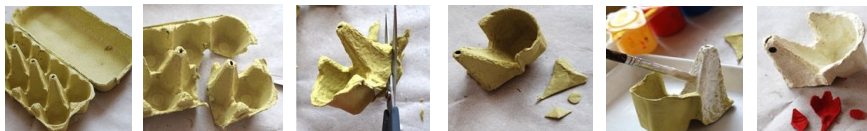
L'ESCURSIONE A TRIESTE

Venerdì, 4. dicembre 2015, gli alunni della nona classe abbiamo fatto un'escursione a Trieste. Siamo partiti circa alle 8:30 dalla Scuola elementare di Capodistria con due corriere. Una volta arrivati a Trieste ci siamo divisi in due gruppi e il nostro gruppo ha incominciato l'escursione visitando l'aquario di Trieste. Era molto interessante. Abbiamo visto tante creature marine e anche dei rettili (serpenti, lucertole ecc.) nel terrario. Dopo ci siamo recati verso la Piazza Unità passando la Cavana. Lì abbiamo ascoltato delle presentazioni della piazza. Mi sono piaciuti molto i nomi di Michez e Jachez, i due automi batti-ore e la Fontana dei Quattro Continenti. Abbiamo visitato anche la Piazza del Ponterosso. Poi abbiamo visitato il Castello di San Giusto. Il castello mi sembrava più una fortezza che un castello (perché una volta lo era), ma è ancora bello. Dopo la merenda abbiamo attraversato la Piazza Goldoni e abbiamo visitato la fiera nel Viale del XX Settembre. È stato interessante e divertente guardare i venditori come cercano di convincere i passanti a comprare qualcosa da loro. Alla fine siamo andati a Opicina con il tram. Questa escursione mi è piaciuta molto, perché non sapevo che a Trieste ci sono i monumenti così interessanti e perché ho imparato molto. Mi è piaciuto che gli alunni che sappiamo parlare l'italiano bene, abbiamo potuto preparare delle presentazioni. L'unica cosa che non mi è piaciuta era il traffico. C'erano veicoli dappertutto! Ma è stata un'escursione molto bella lo stesso.

(Matic Blagonič, 9. b)

USTVARJAMO

Velikonočne kokoške

POTREBUJEMO:

prazno škatlo za jajca

škarje, lepilo

belo tempera barvo

čopič

rdeči filc

belo perje

črn flomaster

rumen flomaster

Škatlo za jajca razrežemo na skrajnem robu tako, da dobimo posodico (slike 2—4). To nato pobarvamo z belo tempera barvo (ne redčimo z vodo) in počakamo, da se posuši. Iz ostankov škatle izrežemo kljun, ga pobarvamo z rumenim flomastrom in zalepimo na stožec posodice. Na vsako stran stožca narišemo oči. Lahko nalepimo tudi gibljive oči, v kolikor jih najdemo doma. Iz rdečega filca izrežemo kokoškin greben v obliki podolgovatega srca (slika 6). Na vrhu stožca naredimo majhno luknjo, namažemo dno grebena z lepilom in zalepimo. Po želji lahko na rep zalepimo še eno ali dve beli peresi. Kokoško lahko pobarvamo tudi v drugo barvo. Veliko zabave!

POTREBUJEMO:

ščipalko

penasto gumo

vodoodporni
flomaster

navadni svinčnik

obojestransko lepilo

škarje

Razigrane ščipalke

Na šleshamer narišemo šablono in jo izrežemo. Šablono previdno z navadnim svinčnikom prerišemo na penasto gumo in lik natančno izrežemo. Če uporabljamo več različnih barv, naredimo za vsako barvo/obliko svojo šablono. Za oči lahko uporabimo tudi gibljive plastične oči. Različne kose penaste gume najprej zlepimo slupaj, narišemo usta, oči, nos. Nato previdno odrežemo kos obojestranskega lepila in ga zalepimo na ščipalko. Prilepimo še izdelek iz penaste gume. S ščipalko lahko okrasimo cvetlični lonček, spnemo učne liste ... Ostale ideje prepuščam vaši domišljiji.

Cvetlice iz gumbov

Iz filca izrežemo različne oblike cvetov (glej sliko). Na izrezan cvet lahko našijemo še en cvet iz filca, lahko pa začnemo s šivanjem gumbov. Najprej prišijemo največjega, nato manjšega. Nanizamo lahko dva do tri gumbke. Ko smo končali, na zadnjo stran cveta prišijemo še paličico. Ta mora biti dobro pričvrščena, da cvet na odpade. Tako lahko izdelamo cel šopek ali pa posamezne cvetlice. Postavimo jih v ozko vazo ali dodamo v cvetlični lonec.

POTREBUJEMO:

okrogle gumbke
različnih barv in
velikosti

filc različnih barv

iglo, nit

leseno paličico

POMLAD

Pomlad je lepa in mlada,
vse se prebuja in imam jo rada.

Cvetlice se že budijo
in nam travnik okrasijo.
Marjetice, vijolice, trobentice dišeče
prinesejo nam smeh in veliko sreče.

Tudi živalice se prebudijo
in gozdiček zapolnijo.

Medvedki, lisjački in zajčki
so pravi mali direndajčki.

Pomlad je polna dogodivščin,
tako barvno okrašena,
predvsem pa taka kot nobena.

(Lean Hadžić, 6. d)

SPOMLADANSKE CVETLICE

Prve cvetlice pokukajo iz mrzle zemlje že konec januarja ali v začetku februarja. Druge cvetlice počakajo na prvo marčevsko sonce, ko se narava prebudi in naši travniki zažarijo v barvah.

Zvončki so ime dobili po značilni obliki cveta, ki je sestavljen iz treh suličastih zunanjih listov, medtem ko so trije krajši notranji listi obrobljeni z značilno zeleno črto. Zvončki uspevajo na mokrih tleh, zato jih pogosto najdemo ob potokih in rekah.

Trobentica spada v družino jegličev. Je trajnica, saj njene mesnate liste najdemo čez vse leto. Rumeni cvetovi so užitni in imajo tudi mnogo blagodejnih lastnosti. Trobentica pa se razveselimo tudi zato, ker lahko skozi cvetove prav zares potrobimo.

Teloh svoje zavetje poišče na gozdnih obronkih. Ljubi vlažna, a ne premokra tla, bogata z rudninami in preperelimi organskimi delci, saj potrebuje veliko hranilnih snovi. Uspeva na svetlih, sončnih predelih, pa tudi v delni senci. Večina telohov je strupenih, zato previdno!

NARAVA SE PREBUJA ...

Marec, april in maj so spomladanski meseci in v teh mesecih se v naravi marsikaj dogaja. Sprehodi po naravi so nekaj najlepšega — še lepši pa bodo, če jih popestrimo z nabiranjem pomladnih cvetic in užitnih rastlin.

REGRAT

Regrat, ki cveti aprila in maja, poznamo pri nas pod različnimi imeni, kot so regvat, virgrad, žehtelnica in farška plata. Je dobro znano živilo in ljudsko zdravilo (baje preprečuje tudi staranje). Uporabimo lahko liste, cvetove in tudi korenine. Med bolj znane regratove izdelke zagotovo spadajo regratov sirup, regratov čaj in regratovo vino. Morda niste vedeli: uporabiti se ga da celo kot kavni nadomestek.

Nabiralci regrata pogosto ne povedo ravno natančno, kje ga nabirajo, pomembno je le, da ga je veliko. Priporočajo nabiranje na negojenih in neškropljenih površinah, tam, kjer se ne sprehajajo psi ali pasejo domače živali. Tudi nabiranje ob večjih prometnicah in v bližini letališč ni primerno.

Regrat lahko pripravimo na različne načine. Nanj narežemo vroč krompir, zmešamo in zabelimo z olivnim oljem, kisom in soljo. Po želji lahko dodamo tudi nekaj žlic navadnega jogurta. Namesto krompirja lahko na regrat narežemo vroče trdo kuhano jajce. Na Dolenjskem regrat zabelijo tudi z ocvirki in/ali slanino, s kisom in soljo. Takšen obrok je seveda energijsko bogatejši. Regratovi listi lahko ne nazadnje popestrijo tudi sendvič, namesto z rukolo pa lahko z njimi obložimo pico.

(Jani Bangiev, 9. a)

ŠPARGLJI

Šparglji izvirajo najverjetneje iz Male Azije, kjer so jih domačini gojili in jedli že pred 2000 leti. Tudi Grki in Rimljani so jih imeli za poslastico. Zanimivo je, da so jih uporabljali celo kot zdravilo proti zobobolu in kot zaščitni ukrep pri čebelnem piku. V drugih predelih stare celine so beluši postali priljubljeni šele ob koncu 16. stoletja. V Sloveniji so šparglje gojili že pred prvo svetovno vojno. Predvsem so jih takrat cenili premožnejši ljudje. Sedaj jih pridelujemo po vsej Sloveniji. Poznamo več vrst špargljev. V osnovi jih delimo na divje in gojene, slednje pa delimo še na bele in zelene šparglje. Razlika med belimi in zelenimi šparglji je samo v načinu vzgoje. Bele šparglje namreč prekrijejo s črno folijo ali z zemljo zato, da rastejo brez sonca in tako ne proizvajajo klorofila – zelene barve. Divji šparglji, ki jih nabiramo predvsem na Primorskem, radi rastejo okoli robid, med grmovjem, po obronkih gozdov, pod daljnovidmi, ki vodijo skozi gozdove, ter po nekdanjih požariščih. Vendar previdno – na dan lahko nabere le en kilogram divljih »špargljev«.

(Jani Bangiev, 9. a)

MATERINSKI DAN

Materinski dan, posvečen vsem materam, praznujemo 25. marca. Je mednarodni praznik, kar pomeni, da ga praznujejo v različnih državah po svetu.

Praznik mater so prvič praznovali v ZDA, natančneje v Graftonu v Zahodni Virginiji. Leta 1907 je v ZDA Anna Jarvis pred cerkvijo razdelila 500 belih nageljnov v spomin na svojo pokojno mamo. Anna se je zavedala, da je v ZDA veliko otrok, ki se grdo obnašajo do svojih staršev, zato je pisala politikom, naj uzakonijo poseben praznik namenjen materam. A kaj hitro je spoznala, da ljudje ne čutijo bistva praznika, temveč ga izkoriščajo za prodajo daril in voščilnic. Tako je preostanek svojega življenja posvetila, da bi praznik ukinili in pozivala ljudi, naj ne kupujejo voščilnic in daril, temveč naj ustvarijo majhne pozornosti za svoje matere sami. V Evropo je praznovanje materinskega praznika prišlo po prvi svetovni vojni, vendar ga je vsaka država praznovala ob različnih datumih. V Sloveniji je bil sprva določen 15. maj, kasneje pa so ga predstavili na 25. marec. Po drugi svetovni vojni se praznik zaradi dneva žena (8. marec) najprej ni praznoval, v veljavo pa je zopet prišel v zadnjih desetletjih.

(Tadej Šenekar, 9. b)

MISLI O MAMI

- Moja mama, ti sončece si, najraje imamo te čisto vsi. (Eva Petelin, 1. c)
- Mama, hvaležna sem ti, ker kuhaš same dobre stvari. (Anamaria Elizabeta Erzetič, 1. c)
- Mama, si najboljša mala, si majhna salama, si moja mama. (Leonardo Bogatinov, 2. c)
- Mama, ti si sonce, ki svetiš vsak dan nad mano in se z neba smejiš mi. Tvoja dlan me poboža, ko žalostna sem. Takrat, ko sem v stiski, mi pomagaš, da se postavim spet na noge. (Ana Karolina Juri, 2. c)
- Mama, jaz te tako rad imam, da bi te peljal z limuzino. (Rene Skrt, 2. c)
- Mama, ti si moj najdražji zaklad, ni lepšega, kot si ti. Ljubim te. (Tilen Pegan, 2. c)
- Mama, rad te imam, ker si prijazna, lepa in se malo jeziš. (Sebastjan Godnič, 2. d)
- Mama, rada te imam, ker si lepa in dišeča. (Ivana Subatić, 2. d)
- Mama je vedno prijazna, mi veliko pomaga in me posluša, ko ji hočem kaj povedati. (Antonia Jovanova, 2. d)
- Moja mama ima veliko veliko srce in imam jo najraje na svetu. (Šejla Glibanović, 3. c)
- Mama mi pomeni lepoto, nasmeh, prijaznost in ljubezen. (Patrik Žibret, 3. c)
- Mama je oseba, ki kuha, pospravlja, pomiva, pomaga in je vesela. (Elina Marinova Emilova, 3. c)
- Mama mi pomeni odgovornost. (Ana Božič, 3. c)
- Mama mi pomeni vse na svetu. Če bi bila v nevarnosti, bi dala svoje življenje, da bi jo rešila. (Zala Jug, 3. c)
- Mama mi pomeni vse, najbolj pa ljubezen. (Sasha Vuk Potier, 3. c)
- Mama je najlepša rožica. (Lana Jahić, 3. d)
- Mama je angel, ki sveti na nebu. (Tijana Draganić, 3. d)
- Mama je največja faca v vsem veselju. (Lukas Marušić, 3. d)

IZDELAJ DARILO

Potrebuješ: valovito lepenko zelene barve (lahko tudi dve različni zeleni barvi), A4-šeleshamer dveh različnih barv, šablono za cvetne liste, svinčnik, lepilo, škarje

Iz tršega papirja/kartona naredi šablono za cvetne liste – naj ne bodo preveliki (približno 6 cm dolgi in 3–4 cm široki, ovalne oblike). Iz enega šeleshamerja izreži dva manjša kroga (premera 3 cm), iz drugega šeleshamerja pa sedem cvetnih lističev. Iz valovite lepenke izreži trak, dolg 20 cm in širok 2 cm ter ga prepogni po dolžini na polovico – služil bo za steblo cvetlice in za držalo. Iz lepenke izreži še dva manjša zelena lista. Izrezane cvetne lističe nalepi na enega izmed krogov, da dobiš cvet, kot zgoraj na sliki. Ko zaključiš, zalepi na zadnjo stran še drugi krog. Cvet nato nalepi na vrh prepognjenega stebila. Ob dnu zalepi še izrezane zelene liste. Cvetlica je narejena. Obrni jo na zadnjo stran in na steblo zapiši Rad/-a te imam, ker ... Pomisli, zakaj vse imaš rad/ – a svojo mamo, in odgovore zapiši na zadnjo stran cvetnih lističev. Darilo pokloni osebi, ki jo imaš zares rad/-a.

INTERVJU: Niti Krota Bagari

Pri šolskem novinarstvu smo se tokrat pogovarjali s pomočnico ravnatelja, go. Niti Krota Bagari. Ob prijetnem pogovoru nam je odkrila marsikaj zanimivega ...

Veronita: Pozdravljeni, ga. Krota Bagari. Ste pomočnica ravnatelja – kako bi opisali vaše delo?

Pomočnica ravnatelja: Delo je zelo zanimivo, pestro, dinamično, veliko stvari se dogaja. Zelo mi je všeč in zelo rada ga opravljam.

Veronita: Vendar niste bili vedno pomočnica ravnatelja.

Pomočnica ravnatelja: Res je. V šolstvu je pravzaprav to že moje četrto delovno mesto. Bila sem učiteljica predmetnega in razrednega pouka, nato sem postala pomočnica ravnatelja in kasneje tudi ravnateljica.

Veronita: In kako poteka vaše delo?

Pomočnica ravnatelja: Moje področje dela je vezano predvsem na proces pouka in poučevanja, kjer imam več različnih nalog. Med drugim načrtujem, kako bo potekalo šolsko leto, katere dejavnosti bomo izvajali v dogovoru z učitelji, pripravljam urnik za učence, poskrbim, da pouk nemoteno poteka in urejam nadomeščanja. Ob ocenjevalnih obdobjih spremljam dosežke učencev in ugotavljam njihove močne in šibke točke. To nam pomaga tudi pri organizaciji dodatnega in dopolnilnega pouka. Prav tako pripravljam različne dokumente za šolo ter brošuro za obvezne in neobvezne izbirne predmete. Naša naloga v vodstvu šole je, da poskrbimo, da delo na naši šoli poteka čim bolj nemoteno. Tako se moje delo nanaša tudi na kadre, to je zaposlene na šoli. Z ravnateljem načrtujemo, koliko učiteljev potrebuje šola za uspešno delo, in če ugotoviva, da jih ni dovolj, je potrebno razpisati nova delovna mesta in sprejeti nove učitelje, pa tudi ostale zaposlene.

Veronita: Ali pogrešate poučevanje?

Pomočnica ravnatelja: Da. Večkrat me zamika to delo, tako da vsako ponujeno priložnost z veseljem izkoristim in stopim tudi v razred. Delo z vami, mladimi, mi je zelo všeč. To je pravzaprav narekovalo mojo pot, saj sem se prav zaradi ljubezni do dela v razredu odločila za ta poklic.

Veronita: Če bi se morali odločiti – je lepše biti učiteljica ali pomočnica ravnatelja?

Pomočnica ravnatelja:

Ti dve deli sta zelo različni, vendar me obe izpolnjujeta. Ko sem v razredu in učim,

je to zame predah, na položaju podravnateljice pa se tudi zabavam. Če bi se morala odločiti med enim ali drugim, bi bila ta odločitev zelo težka.

Veronita: Pred kratkim ste dobili tudi vnuka – nam lahko zaupate kaj o njem?

Pomočnica ravnatelja: Res je. Sem babica še ne osemmesečnega fantka. Moram priznati, da izjemno uživam v »igri« z njim, pa čeprav je zaenkrat to še bolj zabava kot igra. Veliko se pogovarjava, listava po slikanicah in pesmaricah. Rada mu kaj zapojem in recitiram pesmi Otona Župančiča in Nika Grafenauerja. Zelo hitro zaznava ritem, ob tem pa se rad tudi giblje. Skratka, vedno ko pride na obisk, neizmerno uživam.

Veronita: Poleg tega da uživate v vlogi »none«, kako še preživljate svoj prosti čas?

Pomočnica ravnatelja: Odkar se je rodil vnuk, rada pletem in šivam. Spletla sem mu že več puloverjev in copatk ter tako ponovno odkrila spretnost, ki sem jo imela rada že v otroštvu, a sem do danes malo pozabila nanjo. Deževne dneve rada izkoristim za branje – namreč zelo rada prebiram knjige. Sedaj, ko pa se bliža pomlad in bo lepše vreme, pa se bom podala tudi na sprehode v naravo.

Veronita: Najlepša hvala za prijeten pogovor in želim vam veliko nasmejanih in zabavnih dni z vnukom ter prijetnih sprehodov.

Kukala v išolska zgodovina

10 let
OŠ KOPER

Lahkih nog naokrog: NOVA ZELANDIJA

Vulkani, fjordi, otoki in otočki, reke in naravna jezera, čist zrak, čudoviti obalni zalivi, radovedni pingvini, skuštrane ovce in plašni kiviji ... Da, Nova Zelandija je vse to in še mnogo več.

Novo Zelandijo je leta 1642 odkril Nizozemec A. J. Tasman in jo poimenoval po svoji domači pokrajini Nieuw Zeeland. Država, ki leži na južni polobli in je od Avstralije oddaljena 2250 km, je sestavljena iz Severnega in Južnega otoka. Loči ju 32 kilometrov široka Cookova ožina, okoli njiju pa leži nešteto manjših otokov. Severni in vzhodni del države mejita na Pacifik (Tihi ocean), približno 2200 km južno pa leži ledena celina Antarktika.

Glavno mesto je Wellington, ki leži na skrajnem jugu severnega otoka in je najjužnejša prestolnica na svetu. Največje in najbolj poseljeno mesto je Auckland, mesto jader, saj je tu zasidranih največ jadrnic na svetu glede na število prebivalcev. Na južnem otoku je največje mesto Christchurch.

Prvotni prebivalci otoka so bili Maori – danes predstavljajo okoli 10 odstotkov vsega prebivalstva. Evropski priseljenci so jih ob svojem prihodu potisnili v gorate predele države, danes pa živijo v strpnosti in sožitju. Tudi v svetu prebivalci Nove Zelandije oziroma "Kiviji", kot se radi ljubkovalno poimenujejo, slovijo po svoji poštenosti, prijaznosti in odprtosti.

Letni časi so v nasprotju kot pri nas. Tako sta januar in februar najtoplejša meseca, junij in julij pa najhladnejša. Povprečna letna temperatura na Severnem otoku je 18, na Južnem pa 13 stopinj. Za Novo Zelandijo velja, da je kontinent v malem – del otoka je zelo sušen, spet drugi pa poraščen z deževnim pragozdom. Kar 50 odstotkov države pokrivajo travniki in pašniki, 20 odstotkov pa je obdelovalne površine. Glavna kmetijska panoga je ovčereja – gojijo merino ovce, svetovno znane »darovalke« volne.

LEGENDA O NASTANKU NOVE ZELANDIJE

»Le kaj se skriva za horizontom?« se je spraševal Kupe. Ker mu radovednost ni dala miru, je s svojo ženo sedel v kanu. Družbo jima je delal prijatelj, Ngahue. Odveslali so na odprto morje. Potovali so južno od kopna, ki ga je tamkajšnje ljudstvo, Maori, imenovalo Hawaiki. Prvi znak, da je na obzorju kopno, je bil velik bel oblak. Kupejeva žena, Hine-te-aparangi, je zakričala: »He ao he ao! He aotearoa!«, kar v prevodu pomeni: »Oblak, oblak! Bel oblak! Dolg bel oblak!« Kopno, ki ga je Kupe na tem raziskovalnem izletu odkril, so tako poimenovali »Aotearoa« ali Dežela dolgega belega oblaka.

Maori, prvotni naseljenci Nove Zelandije, še danes ponosno pripovedujejo zgodbe o legendarnem junaku z imenom Kupe, saj naj bi prav on prvi odkril severni in južni otok Nove Zelandije.

Staroselci Maori, potetovirani po obrazu, z izbuljenimi očmi, iztegnjenim jezikom in glasnim kričanjem, so marsikatega sovražnika pripravili do bega.

Sky Tower v mestu Auckland je najvišja stavba na južni polobli. Meri 236 metrov.

Ptič kivi, simbol Nove Zelandije. Kiviji ne letijo, hrano pa iščejo z vohanjem.

ZANIMIVOSTI

Nova Zelandija ima več ovc kakor prebivalcev. Na Novi Zelandiji ni kač, le nekaj strupenih pajkov, ki pa jih zelo redko opazijo. Rugbi je nacionalni šport Novozelandcev.

Na Novi Zelandiji so snemali filme *Gospodar prstanov* in so za vse ljubitelje te trilogije ohranili idilično vasico malih hobitov Hobiton.

Jezik Maorov, maorščina, ki je poleg angleščine uradni jezik v državi, imajo v svoji slovnici dvojino.

POTOVANJE V BABILONSKO VAS

AN INTERVIEW WITH COUNT DRACULA

CD – Count Dracula

R = Reporter

R: **Can I interview you?**

CD: Yes, you can interview me, but come in here where it's dark, please. And you must finish before morning.

R: **Yes, OK. What's your full name?**

CD: My full name is Count Dracula the third.

R: **Where did you live before in your life?**

CD: I lived first in a big dark cave in England, then in a big castle in Armenia and now I live here in my own castle on a hill.

R: **When do you wake up and where do you go after that?**

CD: So. I wake up at 9.00 pm, when it's dark outside. It must be at night. And ... let's see. After that I shapeshift in a bat and fly out of the castle and look for breakfast.

R: **And what do you eat for breakfast?**

CD: I always drink blood. Human blood is my favorite.

R: **OK. That's very scary, creepy and disgusting.**

CD: What did you say?!

R: **Oh, nothing... Never mind. OK. Let's see... How old are you?**

CD: I'm 357.

R: **Oh! What?! 357?! Ok... That's unbelievable number!**

What do you usually get for your birthday?

CD: Hmmmmmm ... I usually get human or animal blood in a bottle. For my 200th birthday, I got my own coffin! Isn't it fantastic?

R: **Oh yeah ... nice.**

CD: And last year, I got a new sofa, the one I'm sitting on. It's made of the dragon right leg and the head. I love it.

R: **Very nice. It's scary, but it's ok. It looks very soft. Can I try it?**

CD: It isn't soft. I hate soft things! Ugh! You can try it later and now first finish your interview.

R: **Ok, sir. Do you only drink and not eat? But how?!**

CD: Well, I don't know. I love drinking a lot of blood!

R: **Have you ever tried to eat something?**

CD: No, I don't know how it feels when you eat something...

R: **And why aren't you outside now? Aren't you hungry?**

CD: I'm not outside because I'm answering your questions now... And now I'm really very hungry ... I need some blood! I want to ... I have an idea! (that all he says for himself).

R: **Sorry. Are you saying something to me?**

CD: No, no, no! Just continue with the interview.

R: **Ok, ok! Let's see ... Where did we finish? Aaa ... we have finished!**

CD: Good! And now, you must try my dragon sofa.

R: **Oh yes! Thank you.**

(The boy sits on the sofa with Dracula.)

CD: So. How does it feel?

R: **It's very interesting ... I've got to go now. Bye!**

CD: No, wait, wait! You're very funny and interesting ... and you look delicious.... (says for himself).

R: **Ok.**

CD: Well, do you remember, when you asked me if I was hungry?

R: **Hmm ... Yes (scared)**

CD: Well. I'm very very hungry now and I want to eat something!

R: I will find a mouse for you or something! Aaa?

CD: **No, you can't!**

R: Why not?! (very scared)

CD: Because the human who is sitting next to me now, looks very delicious! I will eat him ... that's you! Hammm!

R: **Aaaaaaa!!!**

CD: Mmmm! He's really delicious! I've eaten someone for the first time in my life! Ha ha ha ha ha!

(Nika Lucija Frank, 7. b)

PIRAN

Pirán es una ciudad antigua, romántica y mediterránea. Está al suroeste de Eslovenia al lado de la costa adriática. Tiene más de 400 habitantes. El alcalde de Pirán es Peter Bossman. La ciudad tiene el clima mediterráneo — en verano hace sol y mucho calor, más de 30 grados. En invierno hace frío y viento y a veces hay niebla. Pero no hay nieve y hay unos 10 grados. La ciudad de Pirán tiene muchas cosas interesantes: la marina, las playas, muchas iglesias y plazas. La plaza más conocida es la plaza de Tartini donde está el monumento del famoso músico. También hay museos, galerías y un acuario. ¡Hay que visitarla!

(Leja Novak, 8. b)

Janez Zabukovec

Jadranje je eden tistih športov, ki spodbujajo samostojnost, saj si na morju povsem sam, odvisen od narave in lastnih odločitev. Hkrati pa je ravno zaradi tega to ena izmed najlepših aktivnosti. Slovenski mladinski jadralci so na jadralnih tekmovanjih zelo uspešni, saj so na mladinskih evropskih in svetovnih prvenstvih osvojili že veliko odličij. Med njimi je tudi Janez Zabukovec, učenec 8. d razreda in član jadralnega kluba Jadro.

Janez! Veliko smo slišali o tebi. Bi nam lahko predstavil svoj šport?

Seveda. Torej, za jadrnanje potrebuješ jadrnico in posebno obleko. Pa vodo, seveda. Jadra se lahko na morju ali v jezeru, glede na svojo težo pa dobiš klaso jadrnice.

Zakaj si se odločil ravno za jadrnanje?

Od nekdanj me je pritegnila voda in vodni športi, ko pa je eden izmed mojih prijateljev začel jadrati, sem moral poskusiti tudi jaz. In že po prvem poskusu sem vedel, da je to pravi šport zame. Je res zelo zabavno in zanimivo.

Kako pa potekajo tvoji treningi?

Na začetku se zberemo, pripravimo opremo in se preoblečemo. Potem pa gremo na morje in nekaj ur jadramo. Na koncu moramo vse sami pospraviti. Le enkrat na teden pa imamo kondicijski trening – tečemo, delamo vaje za moč ...

Slišali smo, da imaš kar nekaj visokih dosežkov. Bi lahko kakšnega naštel?

Da, osvojili smo 6. mesto na ekipnem svetovnem prvenstvu z Rokom Verderberjem, Klemnom Semerbauerjem, Špelo Hajdinjak in Danijelom Canterjem. Bil sem tudi med prvimi 150. jadralci na posamičnem svetovnem prvenstvu, kar je pri tako velikem številu udeležencev kar dober rezultat. Na več amaterskih regatah (kjer je poleg mene tekmovalo še kakšnih 60 Slovencev) pa sem bil med prvimi petimi.

Pa si se med jadrnanjem že kdaj poškodoval?

Med jadrnanjem ne, a me je prejšnjo sezono med kondicijskimi treningi začelo boleti koleno. Na srečo sem hitro okreval.

Drugače pa za zdaj večjih poškodb med treningi nisem imel.

Si že kdaj razmišljal o tem, da bi se z jadrnanjem ukvarjal profesionalno?

Na to sem sicer že kdaj pomislil, a mislim, da je pomembno, da si pridobim višjo izobrazbo s študijem, poleg tega pa imam še druge interese.

Janez, hvala za pogovor in srečno na prihodnjih podvigih!

Hvala.

»Knjiga je v celoti pot od zlega k dobremu, od krivice k pravici, od napačnega k resničnemu, od noči k dnevu.«

Pred kratkim sem se srečala s prav posebno knjigo – z mladinskim romanom Čudo. Pripoveduje zgodbo o čisto navadnem fantu Augustu, ki gre prvič v šolo, ko ima enajst let. Auggie, kakor ga kličejo domači in prijatelji, je povsem navaden fant, saj se v resnici tako tudi počuti. Povsem drugače pa je, ko ga zagledajo drugi, tisti, ki ga vidijo prvič. Zanje je August strašno nenavaden, opisujejo ga z grdimi vzdevki. Rodil se je namreč z neobičajnim obrazom, kar mu je prineslo tudi kup zdravstvenih posegov in težav. Ker je od okolice vedno doživljal neprijetne odzive, je bil zanj vstop v šolo prava muka. Vsak dan je bil posebna zgodba in vsak dan se mu je zgodilo nekaj, kar ga je bodisi spodbudilo ali potrla do konca.

Ob branju sem se zamislila nad dejstvom, da smo ljudje lahko zelo razumevajoči, prijazni in odprtosrčni, a kaj hitro spet pokvarjeni in polni predsodkov. Ko sem tako tehtala in tuhtala ti dve odkritji o človeškem značaju, sem prišla do spoznanja, da imam predsodke tudi sama ... in začutila sem sram. Le zakaj obsojamo vse tisto, kar je drugačno od nas? Kdo nam daje to pravico? Smo mi takšni, kot to želijo drugi? Smo res tako popolni?

Tako sem začela razmišljati, da se vedno znova najde kakšen prst, ki kaže nazaj na nas. Marsikdo med nami išče popolnost, ne da bi se pri tem zavedal, da le-ta ostaja samo v naših očeh. Na svetu smo lahko popolni vsi in hkrati nobeden, saj imamo vsak zase drugačne kriterije o popolnosti. Čudo je obraz odnosa ljudi, ki se bojijo novosti in drugačnosti. In ko nas je strah, iščemo na tisoče različnih načinov, kako se pred njim obvarovati. Najlažje je enostavno zavreči in se posmehovati vsemu, česar ne poznamo, za kar mislimo, da nam bo spremenilo življenje. Sram pa nas je priznati, da vse to počnemo samo zato, ker nas je preprosto strah. Avtorica poziva mene, ki obsojam, tebe, ki te je strah drugačnosti, in njega, ki se vsega tega še ne zaveda, da prebere knjigo in ob njej razmisli o prijaznosti, strpnosti, razumevanju in sprejemanju ... Medsebojna ljubezen je pravzaprav vse, kar nam je še ostalo ... In ne pozabite: »Ljudje bodo pozabili, kaj ste rekli, kaj ste storili ... nikoli pa ne bodo pozabili, kako so se ob vas počutili.«

(Maja Muženič, 9. b)

IDEJE ZA BRANJE

Lorena Moreti: KONJ MIŠKO PRI ZOBOZDRAVNIKU

»No, kaj praviš?« je vprašal konj Miško.

»Tvoji zobje so gnili in luknjičasti,« je bil zgrožen zajec Matic.

»Naj pripravim klešče?« je pohitela zajčkova asistentka, veverica Marjetka.

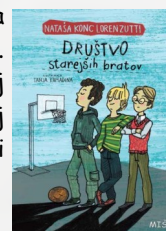
»Počakaj še trenutek!« ji je rekel zajec Matic.

Zaljubljeni konj Miško nekega dne zbere pogum in kljub temu da ga je strah, obišče zobozdravnika. Zgodba vzpodbuja, naj premagamo strah in pogumno stopimo svojim težavam naproti.

Nataša Konc Lorenzutti: DRUŠTVO STREJŠIH BRATOV

Biti starejši brat ni prav preprosto, tudi za Naceta ne. Zaradi nenehnega nagajanja mlajšega brata se odloči, da skupaj s sošolcema, ki jima je ta vloga še predobro poznana, ustvari društvo starejših bratov. Gre za društvo, ki ščiti starejše brate, njegovi člani pa se borijo za svoje pravice, pripravljajo akcije, zarote, na sestankih pa si med seboj poročajo, kako se stvari izboljšujejo. Zgodba poteka tako v šolskem kot v družinskem okolju, kjer avtorica z izvrstnim smislom za jezik približa odnose glavnega lika z družinskimi člani in vrstniki. Raba pogovornih in narečnih besed bralca še bolj povleče v dogajanje, saj s tem avtorica še bolj poudari posamezne situacije, ki smo jih bolj ali manj doživeli vsi v otroštvu.

John Green: KRIVE SO ZVEZDE

Pretresljiva in drzna pripoved o čudežu življenja in ljubezni z naslovom Krive so zvezde v ospredju predstavlja zgodbo Hazela, ki že od svojega trinajstega leta bolega za neozdravljivo obliko raka. Njen svet je poln bolnišnic, zaščitniških staršev in nenehnih novih oblik zdravljanja. Toda Hazel si želi, da bi bilo njeno življenje v celoti podrejeno boleznim, in hoče vse, kar si želijo druga dekleta njene staosti. Želja se ji izpolni, ko v skupini za samopomoč spozna čudovitega fanta s podobno diagnozo bolezni. Čedni, pametni in zabavni Gus v Hazelin svet prinese smeh in pustolovščine, predvsem pa novo upanje.

(Maja Muženič, 9. b)

LITERARNE NAVIHANKE

DVA PTIČKA

Ptička dva pojeta,
prebudita tretjega.

Tretji zamrmra,
zakaj sta zbudila ga.

Dva ptička odgovorita:

»Ker rojstni dan ima!«

(Filip Kozlovič, 3. b)

Ljubezen moja in edina

Je pretočena kot kozarec vina

Upam, da boš zraven mene vsako noč in dan

Bil bi s tabo, ker nočem ostati sam

In tako bi s tabo do smrti

Meni ob tebi je kot kosu na trti

Ti si moje sonce in jaz planet okrog tebe

Eksplodiram od obupa, ko te niam poleg sebe.

(Edis Kuč, 8. c)

NOS

Vsi nosovi zbrani skupaj,
so igrivi, razigrani,
krivi, majhni, dolgi in debeli
sredi glave so sedeli.

Tako kot sesalec po sobi drvi,
se v nos zavlečejo vonjave
vseh naših jedi.

Včasih nosu diši,
drugič smrdi,
a vedno namrši se
in ne otopi.

Ko smo bolani in je nos kot paradajz,
je vedno poln sveč.
Smeje se in kiha,
da je v glavi kot sredi prepiha.

Če želi se malo oprati,
v robec se zavije
in kot trobenta vpije.

Nos je vsemu kos.

(Lana Vidmar, 6. d)

I.

Vidim, kako v sliko ujema morje,
sprašujem se, na kaj pomisli,
ko strmi v oddaljeno obzorje.
Bo sliko gledal čez nekaj let
in se na iste misli spomnil spet?

II.

Ne vidim rib,
le osamljeni valovi tiho božajo obalo.
Kam je vse življenje odšlo?
Kje je najbolj toplo?
Ko obrnem se v sebe,
le hladna praznina,
morda zato ni ljudi okoli mene.

(A.)

LJUBIM TE

Ti si moja svetloba, ko se stemni,
moje si sonce, ko zasneži.
Poneseš me višje, ko sem na dnu,
najini poti se skleneta tu.

V mraku moja luč,
podnevi pa moja sreča,
jaz sem ključavnica, ti pa si ključ,
o, lepa si kot roža rdeča.

Kjerkoli na svetu si že,
ljubim te, ko si,
a tudi, ko te ni,
težko mi brez tebe je,
ker ljubim te bolj kot vse.

(Adis Kuč, 6. c)

JAZ SEM OCEAN

Vsak val, ki poboža obalo,
se mi zdi znan,
kakor da bi me morje poznalo
skupaj z njim bežim stran.
Kdo pravi, da voda v mojem telesu
ni val iz morja,
tudi če udarja ob moje kosti v besu
in se kdaj zabriše črta obzorja?
Zdaj ne ločim morja od neba,
veter boža mi obraz,
zdaj ne ločim stvarnosti od sna,
morje v meni tiho mi kriči –
ocean
sem
jaz.

(A.)

KIRA

Ime ji je Kira
in v med ji je padla sekira.
To je moja muca
in je debela kot štruca.
Dolgo ima dlako
in po celi hiši pušča to navlako.
Pozimi cele dneve spi,
iz hiše se nič ji ne mudi.
Ko pa pride poletje,
v senci išče si zavetje.
Kiro rad imam,
zato se z njo igram vsak dan.

(Niko Kralj, 6. c)

POMLAD

Ko ura šest odbije,
na nebu toplo sončece posije.
Ko izgine na nebu prav vsak oblak,
to za začetek pomladi je znak.

Medtem ko travnik zeleni,
čejnija bogato zacveti
in prvi ptiček odleti.

Mati narava je zimo pregnala,
zdaj ko je več ni,
veseli smo vsi.

(Riana Kadić, 3. d)

PREBERITE: Največji Pokol družine na odru!
visok Štiri strelke napoveda le
Odločanje o življenju in smrti ljubica!
zavedajo se ogromne škode
nesposobnost GOSPODARJEV
povsod povzročajo

ŠKRAT DOBROŠIN

*V nekem gozdu,
v neki hiši,
majhen škratek je doma.
Vsako željo ti izpolni
in vsak ga rad ima.
Mami, tatu, bratu
je izpolnil vse želje!
To velika šala je bila,
zdaj mali škratek je doma.*

(Ajda, Eva, Zala, 3. c)

PRAVI PRIJATELJ

*Vsak na svetu rad prijatelja ima,
ki mu lahko zaupa in se z njim igra.

Pravi prijatelj te nikoli ne zapusti
in ti vedno ob strani stoji.

Ko žalosten si, polepša ti dan,
da si zopet lahko nasmejan.*

(Pia Maja Jerman, 4. d)

FLIP

*Spet je ura pet in pol,
jaz komaj sem prišla domov.
Že začne se divji ples –
kje je voda, kje je dres?*

*Naloga na pol narejena,
snov na pol naučena,
jaz pa vsa zagrenjena,
ker bom zvečr zopet zaposlena.*

*Ko pa na trening pridroim,
se prijateljev razveselim.
Komaj čakam na trenerjeva navodila
in kaj se bom spet novega naučila.*

*Trener nam reče premet naprej,
flipovci ne poznamo mej,
jutri bo spet nova predstava,
flip je res prava zabava.*

(Ana Uljan, 5. c)

ŠOLA KOPER

*Velika in zelena
na Bonifiki stoji,
se učencev veseli.
To pravi sončki so,
ko pridno delajo.

Ravnatelj, učitelji, delavci vsi
skrbijo, da na šoli se nam dobro godi.
Naša šola po dobrem glasu slovi,
tu za uspehe se trudimo vsi
in letos se desete obletnice veselimo mi.*

(Učenci 3. b in 3. c)

PET BRATOV IN ZMAJ

*Nekoč je živela revna mati, ki je imela pet sinov. Ti so imeli posebne moči,
za katere sploh niso vedeli, da jih imajo.*

*Bil je čisto navaden dan. Pet bratov se je odpravilo v gore past ovce.
Sčasoma so opazili, da ovce izginjajo. Vedno manj jih je bilo. Skrili so se
za skalo in opazovali, kdo krade uboge živali. Čez nekaj časa so opazili
zmaja, a niso vedeli, kako naj se ga lotijo.*

*Takrat je priletela drobna vila in jim povedala, da ima vsak izmed njih
posebno moč. Provi, najstarejši brat, je bil zelo močan, drugi je bil zelo
hiter, tretji je lahko skočil zelo daleč, četrti v zraku zajel za celo vedro vode
in peti, najmlajši, je z dotikom spremenil zlo v dobro.*

*Ko se je zmaj že tretjič prikazal in tudi tokrat vzel nekaj ovac, so bratje
skočili izza skale in se postavili v vrsto od najmlajšega do najstarejšega.
Najprej je naprej stopil najstarejši brat in zmaj iztrgal iz rok ukradene
ovce. Zmaj se je prestrašil in urno pobegnil s preostalimi ovcami. Nato je
nastopil drugi brat, ki je stekel za njim in ga tako uspel zadržati. Z dolgim
skokom se mu je pridružil še tretji brat in mu pomagal zadrževati zmaja.
A zmaj se je zelo razjezil, začel je bruhati ogelj. Četrti brat je zato urno
zajel vodo iz potoka, jo zalučal proti zmajevemu gobcu in tako pogasil
ogelj. Sedaj se je zmaj lahko približal še najmlajši, peti brat, ki se je
nežno dotaknil živali z roko. In zmaj je postal prijazen.*

*Od tega dne naprej je zmaj tako vsak dan čuval in pasel njihove ovce,
bratje pa so ga nagrajevali z mlečnimi poslasticami.*

(Ajda Vodopija, 3. c)

OTROŠKI PARLAMENT OSNOVNE ŠOLE KOPER

V šolskem letu 2015/16 so izvoljeni učenci, predstavniki vseh oddelkov, razpravljali na temo letošnjega Otroškega parlamenta, ki ga vodi Zveza prijateljev mladine, ki je PASTI MLADOSTNIŠTVA. Temo so izbrali učenci — poslanci na 25. Nacionalnem otroškem parlamentu, ki je potekal v Državnem zboru, v Ljubljani, spomladi 2015.

Nato so v svojih oddelkih sprožili razpravo o tem, kaj se jim zdi dobro na naši šoli in kje vidijo, da obstajajo možnosti za izboljšavo.

Pohvalili so predvsem kakovosten pouk, dobro pripravljene in prijazne učitelje, posebno skrb učiteljev za učence z učnimi težavami, dobro organiziranost dela na šoli, skrb za čistočo, lepo stavbo, sodobno opremo, pestro izbiro interesnih dejavnosti, okusno prehrano in še veliko drugega.

Opažajo tudi precej možnosti za izboljšavo življenja in dela na šoli, podali so tudi nekaj zanimivih pobud. Večina le-teh zadeva prehrano, npr. v šolski jedilnici pri organizaciji delitev kosil, uvajanju tipičnih jedi različnih narodov v jedilnik, predvajanju glasbe med malico ... Nekateri si želijo nakup dodatnih golov za nogomet, drugi več ur šolskega predmeta šport, bolj spoštljivo obnašanje učencev, več dežurnih učiteljev ob koncu pouka, akvarij v učilnici, prvošolci si želijo več obiskov ravnatelja in njegovih pomočnic, atletski stadion, da bi lahko tekli en krog, vodni tobogan, več plišastih igrač itd. Vodstvo šole je že pregledalo mnenja učencev in vse, kar je izvedljivo, bodo tudi upoštevali oz. uvedli.

(Mentorici: Ivanka Jerman, prof., in Karmen Jakomin Koštric, prof.)

Otroški parlament

Na občinskem Otroškem parlamentu, dne 18. 3. 2016 so našo šolo zastopali izvoljeni poslanci: Luka Vranek, 9. d, Taja Debernardi, 9. b in Andreja Sandič, 9. c. Andrejo so učenci izvolili tudi za predsednico Otroškega parlamenta Osnovne šole Koper.

Otroški parlament se mi zdi zelo pomemben in učinkovit način omogočanja učencem, da javno spregovorijo, predstavijo svoja mnenja, ideje ali dileme o vprašanih, ki so pomembna v obdobju njihovega odrasčanja. Na tak način tudi pridobijo veliko izkušenj z javim nastopanjem, ki ga bodo zagotovo potrebovali v prihodnosti. Tudi sama sem bila deležna podobne izkušnje v letu 2015, ko sem v vlogi novinarke zastopala našo šolo na občinski in nacionalni ravni. Iz tega sem se veliko naučila, pridobila izkušnje, spoznala nove ljudi ter razširila obzorja svojega razmišljanja. Veseli me, da imam tudi letos priložnost sodelovanja na otroškem parlamentu.

(Andreja Sandič, 9. c)

Menim, da je otroški parlament pomemben organ na šoli, ker imajo učenci možnost izraziti svoje mnenje, razpravljati o različnih temah in se učiti, kako naj bodo aktivni državljani. Letos bom zastopal učence naše šole na občinskem Otroškem parlamentu. Vesel sem, da so mi to nalogo zaupali in počutim se odgovoren, da jo izpeljem čim bolje.

(Luka Vranek, 9. d)

GALILEO GALILEI

Galileo Galilei nacque a Pisa il 15 febbraio 1564. Suo padre fu il musicista Vincenzo Galilei e sua madre fu Giulia Galilei. Galileo compì i primi studi di letteratura e logica a Firenze dove si trasferì con la famiglia nel 1574. Nel 1581 per volere del padre si iscrisse alla facoltà di medicina dell'Università di Pisa, ma per questa disciplina non mostrò un vero interesse. Quindi lasciò Pisa e ritornò a Firenze.

A Firenze sviluppò una passione per la meccanica e cominciò a costruire macchine sempre più sofisticate. Si innamorò della matematica e compì osservazioni di fisica con la guida di Ostilio Ricci. Formulò alcuni teoremi di geometria e meccanica.

Nel 1589 ottenne la cattedra di matematica all'Università di Pisa.

Nel 1591 il padre Vincenzo morì lasciandolo alla guida della famiglia. In questo periodo scrisse il "De Motu".

Nel 1593 Galileo si trasferì a Padova. Nel 1599 conobbe Marina Gamba. Ebbero tre figli. In questo periodo cominciò a usare il telescopio – uno strumento che arrivò dall'Olanda.

Nel 1609 pubblicò la sua "Nuova astronomia", che contenne le prime due leggi del moto planetario.

A Padova nel 1610 scoprì i quattro satelliti di Giove – Io, Europa, Ganimede e Callisto. Le scoperte di Galilei furono diverse di quello che stava insegnando la Chiesa. Quindi fu perseguitato dall'Inquisizione, che proibì a Galileo di appoggiare le sue teorie.

Nel 1630 Galileo scrisse il libro "Dialogo Sui Due Massimi Sistemi del Mondo", in cui dimostrò la superiorità delle sue teorie. Perché ebbe paura del Vaticano fece stampare il libro a Firenze, nel 1632. Il Papa Urbano VIII, proibì la distribuzione del libro e chiamò Galileo a Roma nel 1633. Lo imprigionò, minacciò e torturò. Galileo fu costretto a respingere pubblicamente le sue scoperte e le sue teorie. Si dice che in quel momento Galileo mormorò fra i denti: «Eppur si muove». Fu condannato alla prigione a vita. Visse il resto della sua vita nella sua villa di Arcetri, vicino a Firenze, ma non poté lasciarla.

Galileo Galilei, questo grande scienziato, che scoprì cose molto importanti per l'umanità, morì l'8 gennaio 1642 e fu sepolto a Firenze, in Santa Croce, nel mausoleo dei sommi italiani.

(Matic Blagonič, 9. b)

SKOK V VESOLJE

TEČAJ KOZMONAVTIKE V ZVEZDNEM MESTU BLIZU MOSKVE

Med zimskimi počitnicami je 41 navdušenih mladih astronomov in kozmonavtikov lahko preživel skoraj cel teden v Zvezdnem mestu (Zvyozdny gorodok ali Звёздный городок), kjer so v Centru za priprave kozmonavtov „Jurija A. Gagarina“ (CPK) opravljali tečaj kozmonavtiške „Star house“.

Približno 50 km od Moskve se v neposredni bližini vojaškega letališča Chkalovsky nahaja mesto, ki je bilo do razpada Sovjetske zveze pod vojaškim nadzorom in ni bilo označeno na nobenem zemljevidu. Danes se mesto imenuje Zvezdno mesto in je pod nadzorom ruskega ministrstva za obrambo ter Roskosmosa (Ruske vesoljske agencije). V njem se nahaja CPK – Center za priprave kozmonavtov

„Jurija A. Gagarina“.

Mladi kozmonavtiki, ki so se prijaviли na tečaj, so lahko zahvaljujoč organizacijam Prosto Kosmos, Doroga dobra, CPK in društvu Slovenija Rusija pod vodstvom Vojka Kogejja, slovenskega publicista, novinarja in popularizatorja kozmonavtiške ter člana Astromavtsko-raketarskega kluba „Vladimir M. Komarov“, opravili tridnevni tečaj kozmonavtiške „Star house“.

Udeleženci so prespali v enem izmed hostelov Zvezdnega mesta, kjer večkrat prespijo kozmonavti, ko so na pripravah na tem kraju. Vsak dan so se udeležili predavanj o zgodovini vesoljskih raziskav, pionirskih kozmonavtiških pripravah kozmonavtov, vesoljski medicini, orbitalnih postajah, skafandrih ipd., poleg tega pa so obiskali veliko simulatorjev (simulator Sojuza, Mednarodne vesoljske postaje – MVP, postaje Mir ...), kabinet prvega kozmonavta Jurija Aleksejeviča Gagarina itd. Na koncu pa so opravili interaktivni kviz in dobili diplome. Imeli so tudi uro ruščine. Zadnji dan je bil izlet v Moskvo, kjer so si ogledali Rdeči trg, Kremelj, muzeje, stari Arbat itd.

Med udeleženci sem bil tudi sam in moram reči, da je bila izkušnja res zelo zanimiva. Pridobili smo ogromno novih znanj in videli smo stvari, ki jih sicer najbrž (nikoli) ne bi. Če bo še kdaj možnost, udeležbo priporočam vsem, ki jih to področje zanima!

(Matic Blagonič, 9. b)

KOMET CATALINA

V decembru 2015 in januarju 2016 je bil na našem nebu lepo viden komet C/2013 US10 ali enostavneje Catalina. Dosegel je sij celo 5. magnitude, zaradi česar je bil pri nas viden že s prostim očesom, še bolje pa z daljnogledom ali s teleskopom. Viden je bil le sredi noči in zgodaj zjutraj. 12. januarja 2016 se je Zemlji približal na kar 107 665 114 kilometrov – takrat je bil najbližje Zemlji in ga je bilo mogoče opaziti blizu zvezde Alkaid v ozvezdju Veliki medved. Lahko smo občudovali njegov zelen (prašen) in moder (ionski) dvojni rep, dolg kar 800 000 kilometrov. Komet Catalina se še nikoli prej ni dovolj približal Zemlji, da bi ga lahko opazovali s prostim očesom in se še veliko časa ne bo. Poleg tega je Catalina edini komet v zadnjih letih, ki je bil tako lepo viden, naslednjega – komet 46P/Wirtanen – pa bomo s prostim očesom lahko opazovali (predvidoma) šele okoli božiča v letu 2018.

(Matic Blagonič, 9. b)

ZANIMIVOSTI

PRVI APRIL

Prvoaprilske šale so ostanek nekdanjih, še predkrščanskih praznovanj novega leta, ki je bil ob pomladnem enakonočju. Slavja so bila bučna in dovoljeno je bilo vse, kar sicer med letom ni bilo. Ko se je novoletno norenje premaknilo na zadnji december, je kot nekakšen spomin na čezmerno veseljačenje ostala pravica do potegavščin 1. april. Poznajo jo številna ljudstva in narodi po vsem svetu. V naše okolje naj bi jo bili prevzeli od Nemcev, k njim pa naj bi bila prišla iz Francije.

NAJVIŠJI SLAP NA SVETU

Oktober 1937 je bil ameriški pilot James Angel zaradi okvare letala prisiljen pristati na uravnani vzpetini v Venezueli. Med čakanjem na reševalce je opazil, da je na drugi strani kanjona še ena enako visoka uravnana gora. Po strmih, kamnitih pobočjih Hudičeve gore, ki jo je opazoval, je skoraj kilometer globoko padel ozek slap vode. Tako je odkril najvišji slap na svetu – Angelski slap. Angelski slapovi, ki so dobili ime po pilotu, so kar petnajstkrat višji kot severnoameriški Niagarski slapovi.

STRUPENI FUGU

Riba napihovalka, znana tudi pod imenom 'fugu', je najbolj strupena riba na svetu. Njen hud živčni strup, ki ga proizvajajo bakterije v njenem telesu, je kar 1250-krat močnejši od cianida. Strup nima ne okusa ne vonja, največ pa ga najdemo v koži, reproduktivnih organih ter jetrih in ledvicah. Zaradi tega je zelo nezanimiva za plenilce – razen za človeka. Na Japonskem je namreč surova riba napihovalka velika specialiteta, ki lahko stane tudi do 500 evrov. Danes lahko fugu pripravljajo zgolj kuharji z večletnim izobraževanjem in licenco. Najmanjša napaka kuharja lahko jedca stane življenja, saj protistrupa ni. Strup žrtev paralizira, nato pa pri polni zavesti počasi umira zaradi zadušitve.

PIRAMIDA SONCA

V Teotihuacánu, mestu bogov v Mehiki, stoji tretja največja piramida na svetu – Piramida sonca. Je 63 metrov visoka, njen toris pa meri 222 krat 225 metrov. Če želi lovek priti na njen vrh, se mora povzpeti po več kot 240 stopnicah. Piramido so dokončali okoli leta 200 pred našim štetjem in zanjo porabili 995.000 kubičnih metrov materiala. Inženirji so izračunali, da tehta okoli 3 milijone ton. Za razliko od egipčanskih piramid to niso bile grobnice, temveč ploščadi za svetišča. Teotihuacán je bilo največje predkolumbijsko mesto v Ameriki, kjer je živelo več kot 100.000 ljudi. Najverjetneje so ga zgradili Tolteki, zgodovina mesta pa ostaja še precej skrivnostna.

NOGOMETAŠI SO NAJBOLJ OBREMENJENI

NOGOMETAŠI

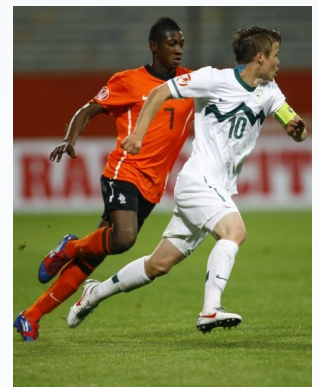
Pretečena razdalja: pribl. 10 km
Največja hitrost: 35 km/h
Najhitrejši strel: pribl. 130 km/h

ROKOMETAŠI

Pretečena razdalja: pribl. 4 km
Največja hitrost: 35 km/h
Najhitrejši strel: pribl. 110 km/h

HOKEJISTI

Predrsana razdalja: 3–4 km
Največja hitrost: 50 km/h
Najhitrejši strel: pribl. 180 km/h

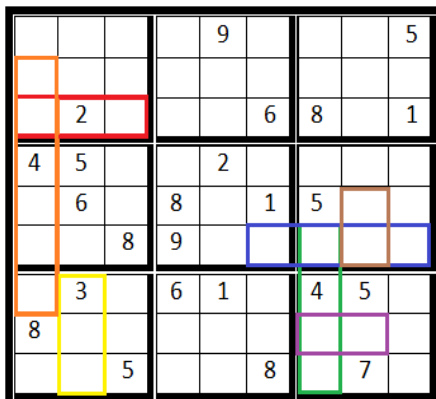

SUDOKU MALO DRUGAČE

Zapolniti je treba mrežo 9x9 s številkami od 1 do 9. Pri tem se v vsakem 3x3 kvadratu in vsakem stolpcu ali vrstici ne smejo ponavljati števila. Obarvane številke predstavljajo seštevke števil v istem barvnem polju. Uporabi logiko.

18, 30, 13, 14, 13, 9, 3

(Luka Andrijašič, 9. d)

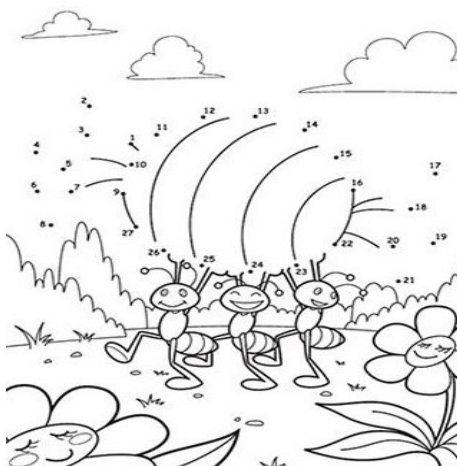
KALKULDOKU

Namen igre je izpolniti kvadratno mrežo velikosti $N \times N$ s števili od 1 do N . Pri tem mora veljati, da vsaka vrstica vsebuje vsako število natančno enkrat, da vsak stolpec vsebuje vsako število natančno enkrat in da vsaka skupina krepko občrtanih polj vsebuje več števil in rezultat ter matematično operacijo. V skupini se lahko števila ponovijo. Matematična operacija z neznanimi števili mora dati znani rezultat.

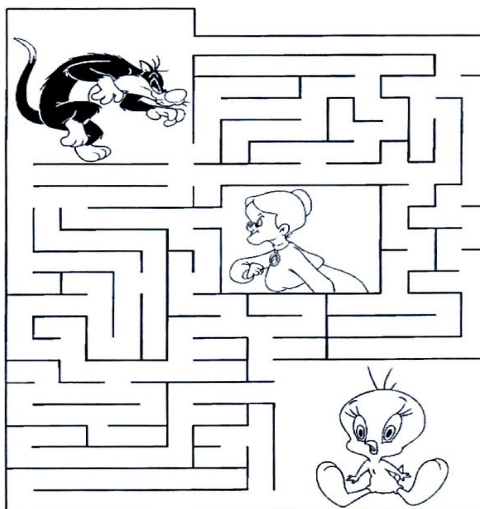
(Matic Blagonić, 9. b)

11+	2/		20x	6x	
	3-			3/	
240x		6x			
		6x	7+	30x	
6x					9+
8+			2/		

Poveži števila, da dobiš risbo.

Pomagaj Silvestru najti pot do Twetyja. A pozor! Če te dobi babica, se ne bo dobro končalo ...

VICI

Mali pobič potiska težko naloženo samokolnico po cesti. Pred klancem se ustavi in čaka.

Mimo pride gospod in mu priskoči na pomoč. Na vrhu klanca pobič pokomentira: »Moj oče je pa res pameten.«

»Zakaj pa?« vpraša gospod.

»Rekel sem mu, da tako težkega tovora sam ne bom spravil do vrha klanca. On pa mi je rekel, da se bo hitro našel kak osel in mi pomagal.«

»Zakaj si dobila tako slabo oceno pri testu?« je vprašala mama svojo hčer.

»Zaradi odsotnosti.«

»Aha, si bila na dan testa odsotna?« vpraša mama.

»Ne, toda sošolke, ki sedi poleg mene, ni bilo,« je odgovorila hčerka.

Mama reče Tinki: »Če boš dobila pri ocenjevanju cvek, se ne pozna več.«

Ko se vrne Tinka iz šole, jo mama vpraša: »In, kako je šlo ocenjevanje? Koliko si dobila?«

Tinka jo pogleda in reče: »Kdo si pa ti?«

(Tadej Šenekar, 9. c)

NAGRAJENCI IZ 1. ŠTEVILKE

Miselna uganka
Amar Kurtovič (3. c)

Sudoku
Rebeka Kozlovič (5. a)
Zara Umer (6. d)

NAGRAJA ZA NAJBOLJ NAVIHANO LITERARNO NAVIHANKO

Tarik Hadžirić, 4. b

Čestitamo in ti želimo še veliko ustarjalnih pesmi!

TISKARSKI ŠKRAT

V 1. številki je v rubriki Razvedrilo članek »Šale, šalice ...« pripravil Vid Ibic, 9. d.

Za napako se opravičujemo.

USTVARJALNI NATEČAJ

Naša *Šolska mavrica* se rada preoblači. Tako ima v vsaki številki novo naslovnico. Vabimo vse ustvarjalce od 1. do 9. razreda, da ustvarijo naslovno sliko, ki bo krasila novo, tretjo številko našega glasila v mesecu juniju. Na temo poletje nariši najbolj izvirno risbo/sliko ali ujemi v objektiv fotoaparata najbolj zanimiv prizor. Izdelke oddaj na elektronski naslov: glasilo.oskoper@gmail.com ali mentorici šolskega glasila Maji Perinovič.

